

**UCHWAŁA NR XII/76/2025  
RADY GMINY JABŁONNA**

z dnia 29 kwietnia 2025 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na działania Dyrektora Zespołu Administracyjnego Szkół w Jabłonie**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465 ze zm.) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), Rada Gminy Jabłonna uchwala, co następuje:

**§ 1.** Po rozpatrzeniu skargi Magdy Ś. na działania Dyrektora Zespołu Administracyjnego Szkół w Jabłonie - Rada Gminy Jabłonna uznaje skargę za bezzasadną.

**§ 2.** Uzasadnienie stanowiska zawarte jest w załączniku do uchwały.

**§ 3.** Uchwałę wraz z załącznikiem należy niezwłocznie doręczyć skarżącemu.

**§ 4.** Wykonanie Uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy Jabłonna.

**§ 5.** Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

**Kamil Skąlecki**

## Uzasadnienie

W dniu 04 marca 2025 r. Magda Ś. złożyła w Urzędzie Gminy skargę na Dyrektora Zespołu Administracyjnego Szkół w Jabłonce.

W związku z powyższym skarga została skierowana na posiedzenie Komisji Skarg, Wniosków i Petycji przy Radzie Gminy Jabłonna.

W dniu 18 marca 2025 r. skarga była procedowana na posiedzeniu Komisji Skarg, Wniosków i Petycji przy Radzie Gminy Jabłonna. Komisja rozpatrując zasadność wniesionej skargi zapoznała się z przedłożonymi aktami sprawy oraz wysłuchała wyjaśnień Dyrektora Zespołu Administracyjnego Szkół w Jabłonce dotyczących przedmiotowej sprawy. Komisja wysłuchała również pracowników ZASz.

W dniu 27 marca 2025 r. odbyło się kolejne posiedzenie Komisji, na które została zaproszona Skarżąca, jednakże Skarżąca nie skorzystała z zaproszenia, natomiast w dniu 26 marca 2025 r. przesłała oświadczenie z dodatkowymi informacjami.

Ze względu na ochronę danych osobowych i dóbr osobistych skarżącego nie wprowadzono do uzasadnienia szczegółowego opisu sprawy.

Po przeanalizowaniu przedmiotowej skargi, zapoznaniu się z aktami sprawy oraz wysłuchaniu wyjaśnień Dyrektora Zespołu Administracyjnego Szkół oraz pracowników jednostki, członkowie Komisji jednogłośnie stwierdzili bezzasadność postawionych zarzutów i rekomendowali Radzie Gminy uznanie skargi za bezzasadną.

Zgodnie z art. 227 kodeksu postępowania administracyjnego, zwanego dalej k.p.a., przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw.

Wskazać należy, że w orzecznictwie z jednej strony przyjmuje się, że Rada Gminy nie jest uprawniona do rozpoznania skargi na działanie kierownika jednostki organizacyjnej gminy dotyczącej prawa pracy, tj. relacji pracownik – pracodawca, albowiem nie są one objęte zakresem skargi określonej w art. 227 k.p.a. Stanowisko to jest wyrazem realizacji zasady jednotorowości proceduralnej, zgodnie z którą wykluczona jest możliwość wykorzystywania różnych procedur jednocześnie lub kolejno w tej samej sprawie.

W orzecznictwie przyjmuje się również, iż skarga zawierająca zarzuty odnoszące się do działalności kierownika jednostki organizacyjnej gminy, dotyczące relacji pracodawca – pracownik, objęte są zakresem przedmiotowym art. 227 k.p.a. Dotyczą bowiem nienależytego wykonywania zadań przez kierownika gminnej jednostki organizacyjnej, więc skarga w tym względzie podlega rozpatrzeniu przez właściwą radę gminy (tak NSA w wyroku z dnia 29 kwietnia 2020 r., sygn. akt I OSK 379/20). Naczelny Sąd Administracyjny wskazał w przywoływanym wyroku, „że skarga przewidziana w art. 227 k.p.a. jedynie uzupełnia środki ochrony wolności i praw konstytucyjnych, ale ich nie zastępuje. Nie można również zgodzić się ze stanowiskiem autora skargi kasacyjnej, że zarzuty stawiane Dyrektorowi Szkoły w skardze z dnia 9 kwietnia 2019 r. dotyczące relacji pracodawca-pracownik i naruszenia dóbr osobistych, podlegają rozstrzygnięciu przez sąd powszechny. Postępowanie przed sądem pracy, sądem cywilnym i postępowanie skargowe także nie są postępowaniami konkurencyjnymi, ze względu na odrębny przedmiot. Postępowanie skargowo-wnioskowe ukierunkowane jest na sposób działania organu lub pracownika organu, mający na celu ujawnienie zarzucanych nieprawidłowości i ich ocenę przez inny organ wyznaczony przepisami k.p.a. Postępowanie skargowe nie zmierza zatem do wiążącego strony rozstrzygnięcia sprawy cywilnej czy pracowniczej. Skarżący decydując się na złożenie skargi na podstawie art. 227 k.p.a., poddaje zarzuty w niej podniesione pod ocenę w trybie i przez organ określany w tej ustawie, a nie sąd powszechny w ramach procedury określonej przepisami Kodeksu postępowania cywilnego. Opisana niekonkurencyjność postępowania sądowego i postępowania skargowo-wnioskowego powoduje, iż spod materii art. 227 k.p.a. nie są wyłączone skargi na działania organu lub pracownika organu nawet jeżeli odnoszą się do materii pracowniczej. Załatwienie takiej skargi następuje na podstawie art. 238 § 1 k.p.a. poprzez zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi, które stanowi prawną formę działania organu administracji” (podobnie WSA w Gliwicach w wyroku z dnia 30 października 2023 r., sygn. akt III SA/GI 572/23).

Wobec powyższego Komisja Skarg, Wniosków i Petycji uznała, że zarzucane w skardze działania Dyrektora ZASz w pełni wpisują się w katalog objęty dyspozycją art. 227 k.p.a., który zresztą jest wyliczeniem otwartym, na co wskazuje użycie słów "w szczególności".

Działania i zachowania cechujące mobbing, z natury rzeczy mogą być bardzo różnorodne. Jednakże samo poczucie pracownika, że podejmowane wobec niego działania i zachowania mają charakter mobbingu, nie są wystarczającą podstawą do stwierdzenia, że rzeczywiście on występuje. Stwierdzenie zatem, czy nastąpiło nękanie lub zastraszanie pracownika, czy działania te miały na celu i mogły lub doprowadziły do zaniżonej oceny jego przydatności zawodowej, do jego poniżenia, ośmieszenia, izolacji, bądź wyeliminowania z zespołu współpracowników, opierać się musi na obiektywnych kryteriach. Ocena uporczywości i długotrwałości oddziaływania na pracownika ma charakter zindywidualizowany i musi być odnoszona do każdego, konkretnego przypadku.

Komisja nie ma stosownych instrumentów, aby takie okoliczności stwierdzić. Natomiast mając na uwadze art. 227 k.p.a., zgodnie z którym przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw, jak również mając na uwadze fakt, iż spod materii art. 227 k.p.a. nie są wyłączone skargi na działania organu lub pracownika organu nawet jeżeli odnoszą się do materii pracowniczej, Komisja rozpatrzyła zebrany materiał dowodowy, nie rozstrzygając czy doszło wobec Skarżącej do stosowania mobbingu.

Mając na uwadze powyższe, Komisja Skarg, Wniosków i Petycji przy Radzie Gminy Jabłonna nie dopatrzyła się uchybień w postępowaniu Dyrektora ZASz.

W związku z powyższym skargę uznać należy za bezzasadną.

**Pouczenie:**

Zgodnie z art. 239 § 1 kpa w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a Skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.